

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 12P/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415221369
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kováčsová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2016:4415221369.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou JUDr. Evou Kováčsovou, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: matka B. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. M. - I. M., I. XXB, otec M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., Z. XXX, o návrhu matky na určenie výživného, takto

rozhodol:

Súd z a v ä z u j e otca prispievať na výživu maloletej Michaely K., nar. XX.XX.XXXX sumou XX,- eur mesačne počnúc od 01.08.2015 do 06.01.2016.

Zročné výživné za uvedené obdobie vo výške 260,- eur je otec p o v i n n ý zaplatiť k rukám matky do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka sa návrhom došlým súdu dňa 12.11.2015 určenia výživného na maloletú vo výške 50,- eur na čas do právoplatnosti rozvodu počnúc od 01.08.2015. Návrh odôvodňovala tým, že od 20.07.2015 nežije s otcom dieťaťa v spoločnej domácnosti a od uvedeného času otec ničím neprispieva na maloletú.

2. Otec maloletej návrh na začatie konania a termín pojednávania prevzal dňa 23.12.2015, na pojednanie sa nedostavil. Následne na základe osobitnej výzvy súdu, ktorú prevzal dňa 25.01.2016 sa k návrhu žiadnym spôsobom nevyjadril, nedostavil sa ani na posledné pojednanie, na ktoré mal predvolanie vykázané dňom 06.09.2016. Z uvedeného dôvodu súd podľa § 31 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) pojednával a rozhodol v neprítomnosti otca.

3. Kolízna opatrovníčka navrhla v predmetnej veci určiť otcovi vyživovaciu povinnosť voči maloletej vo výške 50,- eur za obdobie do 01.08.2015 až do rozvodu manželstva.

4. Súd v rámci dokazovania vypočul matku, oboznámil sa s listinnými dôkazmi predloženými zo strany matky, zadováženými zo strany súdu, pripojeným spisom 11P/190/2015 a zistil tento skutkový a právny stav:

Maloletá pochádza z manželstva svojich rodičov, ktoré bolo rozsudkom tunajšieho súdu 11P/190/2015-51 zo dňa 24.11.2015 rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 07.01.2016. Uvedeným rozsudkom na čas po rozvode bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný na platenie výživného vo výške 50,- eur. Z manželstva účastníkov pochádza ešte syn Lukáš, nar. XX.XX.XXXX, ku ktorému nemá otec určenú vyživovaciu povinnosť. Pri určení tohto výživného súd vychádzal z príjmu navrhovateľky u posledného zamestnávateľa v čistom za mesiac

september v sume 611,- eur s tým, že u predchádzajúceho jej priemerný mesačný čistý príjem bol vo výške 352,- eur. U otca maloletej mal zistené, že od 11.01.2015 je vedený ako nezamestnaný.

Čo sa týka majetkových pomerov, zistených zo strany súdu v tomto konaní, matka maloletej v spoločnosti LUTO Automotive s.r.o., Košice v období od marca 2014 do decembra 2014 mala čistý priemerný príjem vo výške 467,21 eur, následne u zamestnávateľa O. s.r.o., K. v období od januára 2015 do mesiaca júl 2015 mala priemernú čistú mzdu vrátane daňového bonusu vo výške 382,60 eur. Matka maloletej má v nájme byt, v obytnom dome Z. M., prenajímaný od obce, kde má vyčíslené zálohové platby spolu v sume 184,43 eur vrátane energií. Podľa vyčíslenia matky mesačné výdavky na maloletú M. tvorí 20,- eur za cestovné, 10,- eur za telefón, 30,- eur oblečenie, 20,- eur vreckové okrem toho v septembri zaplatila za školské pomôcky 60,- eur a ZRPŠ príspevok do školy 100,- eur.

Čo sa týka majetkových pomerov otca podľa lustrácie v sociálnej poisťovni bol v období od 01.01.2011 do 31.12.2013 vedený ako zamestnanec spoločnosti C. Q. s.r.o., Z., pričom za obdobie od januára XXXX do decembra 2013 mal u tohto zamestnávateľa priemerný čistý mesačný príjem vo výške 401,49 eur. Uvedený zamestnávateľ súdu oznámil, že pracovný pomer otca v ich spoločnosti bol uzavretý na dobu určitú do 31.12.2013 a končil uplynutím platnosti tejto zmluvy. Následne v čase od 01.01.2014 bol otec maloletej do 17.10.2014 vedený ako zamestnanec v spoločnosti Job T. s.r.o., K., kde jeho pracovný pomer skončil oznámením zamestnávateľa o skončení dočasného pridelenia a z dôvodu uvedenom v článku VII Pracovnej zmluvy a dohody o dočasnom pridelení. U tohto zamestnávateľa za mesiace január 2014 až apríl 2014 mal priemerný mesačný čistý zárobok vo výške 508,90 eur.

5. Matka maloletej uviedla, že od 20.07.2015, kedy s otcom maloletej prestali žiť spolu už spolužitie neobnovili, od uvedeného času maloletú spoločne nevychovávať a nezabezpečujú jej potreby. Otec detí ostal bývať v rodinnom dome po svojich rodičoch. Od 01.08.2015 odkedy žiada určiť výživné, jej otec na maloletú ničím neprispel. Maloletá od 01.09.2015 nastúpila do prvej triedy Strednej hotelovej školy v L., do školy dochádza denne, má bežné výdavky v súvislosti s návštevou školy, mimoriadne výdavky nemá, maloletá je zdravá, nenavštevuje platené krúžky. V spoločnej domácnosti s ňou a s maloletou žije aj syn L., ktorý dňa 01.09.2015 nastúpil do trojročnej školy vo Z.. Otec sa na deti neinformuje, nevyhľadáva ich a nekomunikuje ani s ňou. Na výživu maloletej neprispieva ani od rozvodu manželstva.

6. Podľa § 36 odsek 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 1, 2, 3 Zák. o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 25 odsek 1, 2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zák. o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri

určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zák. o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

7. Súd pri stanovení výšky výživného musí brať do úvahy právo dieťaťa podieľať sa na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov, či už v pozitívnom alebo negatívnom zmysle (§ 62 ods. 2 Zák. o rodine), okrem toho zohľadní všeobecné hľadisko, podľa ktorého pri rozhodovaní o výživnom sa prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (§ 75 ods. 1 Zák. o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pokiaľ sú tieto obmedzené, stávajú sa odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, prospešné pre jeho všestranný vývoj. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ktoré sú dané nie len ich subjektívnymi vlastnosťami ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, pričom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča súd prihliadne aj vtedy, ak sa tento vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, či majetkového prospechu, ako aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Na viac súd prihliada aj k tomu, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

8. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh matky na určenie výživného je dôvodný. Vzhľadom na to, že po podaní jej návrhu vyššie uvedeným rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.01.2016 bolo manželstvo rodičov maloletej rozvedené s tým, že maloletá Michaela bola zverená do osobnej starostlivosti matke a otec zaviazaný na platenie výživného v sume 50,- eur mesačne, bolo nadbytočné v tejto prejednávanej veci rozhodnúť o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky za čas pred právoplatnosťou rozvodu manželstva, keď na viac na rozdiel od rozhodnutia o výživnom, môže rozhodnutie o zverení do osobnej starostlivosti smerovať len do budúcnosti (nie späť). Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že rodičia maloletej od 20.07.2015 do 01.07.2016 nežili spolu a spoločne nezabezpečovali potreby dieťaťa. Otec maloletej napriek tomu, že mal vedomosť o prebiehajúcom konaní sa k návrhu ani po výzve súdu nevyjadril, nepredložil dôkazy o svojich iných majetkových pomeroch než boli zistené zo strany súdu a preto mal súd za to, že ani za obdobie pred rozvodom manželstva nie je daný dôvod na stanovenie iného výživného, v inej výške ako bolo určené na čas po rozvode. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletej sumou 50,- eur mesačne od 01.08.2015 až do právoplatnosti rozvodu s tým, že za uvedené obdobie mu vznikla zaostalosť za 5 mesiacov po 50,- eur a za alikvotnú časť v mesiaci január 2016 v sume 10,- eur t.j. spolu 260,- eur. Napriek tomu, že otec maloletej v období, za ktoré sa výživné určovalo bol vedený ako nezamestnaný vzhľadom na vek dieťaťa, jeho potreby, s prihliadnutím na predchádzajúci príjem otca, ktorý v prípade zamestnania sa by vedel dosahovať mal súd za to, že uvedené výživné je primerané potrebám dieťaťa ako aj možnostiam oboch rodičov. Nakoľko podľa tvrdenia matky otec na výživu dieťaťa ani v súčasnosti ničím neprispieva, súd nevidel dôvod na to, aby zaplatenie zročného výživného otcovi povolil splácať v splátkach, keď je zrejmé, že ani tieto by nedodrжал.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 s poukazom na § 111 a nasl. CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, keď pre daný druh konania zákon neustanovuje iný spôsob ich náhrady.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (exekučný poriadok) v znení neskorších zmien. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 citovaného zákona) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 citovaného zákona).

Podľa štvrtej časti C.m.p. sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.